

Література

1. Любенко О.І., Бойко А.О Вирощування гусей для отримання жирної печінки в умовах фермерського господарства «Нива-2011» Голопристанського району Херсонської області. *Таврійський науковий вісник*. № 109. Ч. 2. С. 77–82. DOI <https://doi.org/10.32851/2226-0099.2019.109-2.12> (дата звернення 08.11.2023).
2. Інтенсивні технології виробництва м'яса птиці. URL: <http://medbib.in.ua/intensivnyie-tehnologii-proizvodstva-myasa.html> (дата звернення 08.11.2023).
3. Кирилів Я.І., Паскевич Г.А. Технологія відгодівлі гусей на жирну печінку. *М'ясний бізнес*. 2006. № 10. С. 88–89.
4. Фуа-гра, отримана без примусової відгодівлі гусей, коштує втричі дорожче. URL: <https://agrotimes.ua/tvarinnitstvo/fua-gra-otrymana-bez-prymusovoyi-vidgodivli-gusej-koshytuie-vtrychi-dorozhche/> (дата звернення 08.11.2023).

УДК 636. 32/38. 082.23

АРБУЗОВА К.А. здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 204 «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»
 Науковий керівник – **КОРБИЧ Н.М.**, канд. с.-г. наук, доцент
 Херсонський державний аграрно-економічний університет,
 м. Кропивницький, Україна

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЖИВОЇ МАСИ З ОСНОВНИМИ ПОКАЗНИКАМИ ПРОДУКТИВНОСТІ ЯРОК АСКАНІЙСЬКОЇ М'ЯСО-ВОВНОВОЇ ПОРОДИ З КРОСБРЕДНОЮ ВОВНОЮ

У сучасному світі хімічна промисловість виробляє значну кількість синтетичних та штучних волокон. Однак натуральні волокна, зокрема овеча вовна, залишається незамінною сировиною для виготовлення високоякісних тканин та трикотажних виробів. Пошук шляхів підвищення виробництва продукції вівчарства є стратегічним завданням, без вирішення якого неможливо розраховувати на рентабельність галузі [1].

Метою роботи було встановлення взаємозв'язку між живою масою при народженні та основними показниками продуктивності в асканійських кросбредних ярок.

Аналіз проведено на ярках асканійської м'ясо-вовнової породи кросбредного типу за результатами бонітування в умовах Інституту тваринництва степових районів ім. М.Ф. Іванова «Асканія-Нова».

Методикою роботи заплановано проведення аналізу показників продуктивності ярок з урахуванням їх живої маси при народженні та скомплектовано дослідні групи: I – жива маса до 4 кг, II – жива маса 4,1-5 кг та III – жива маса більше 5,1 кг. Аналіз середніх показників живої маси при народженні дослідних ярок, у річному віці, настриг немитої та митої вовни наведено в таблиці 1.

Таблиця 1

Характеристика показників продуктивності дослідних тварин

Показники		Дослідні групи		
		I дослідна	II дослідна	III дослідна
Жива маса при народженні, кг	$\bar{X} \pm S_{\bar{x}}$	55,16±5,99	62,61±5,677	61,54±8,962
Жива маса у річному віці, кг		39,04±3,715	41,24±2,490	43,92±4,529
Настриг немитої вовни, кг		5,35±0,586	5,59±0,883	5,88±0,445
Настриг митої вовни, кг		3,32±0,360	3,54±0,506	3,76±0,339

З урахуванням розподілу тварин на дослідні групи, найменші середні показники живої маси ярок при народженні склали 3,95 кг. Порівнюючи з II дослідною групою різниця за даним показником становила 0,7 кг, або 15,0% та з III дослідною групою відповідно 2,03 кг, або 33,9%.

Як і при народженні, так і в річному віці зберіглася закономірність розподілу тварин за даною ознакою, тобто найвищі показники мали тварини III дослідної групи, найменші – I групи. Середнє значення живої маси при бонітуванні в ярок I дослідної групи склало 39,04 кг, що на 2,2 кг, або 5,3% менше, ніж у тварин II дослідної групи та на 4,88 кг, або 11,1%, ніж у тварин III дослідної групи.

Порівнюючи даний показник з вимогами стандарту до породи встановлено, що в ярок I дослідної групи показник живої маси в річному віці менший ніж вимагають стандарти для тварин I класу (40 кг) на 0,96 кг, або 2,4%, ярки II та III дослідної групи мали живу масу, яка була в межах стандарту для тварин I класу (до 44 кг) [2].

За настригом немитої вовни зберіглася аналогічна закономірність, тобто найменші показники було відмічено в тварин I групи – 5,35 кг, що на 0,24 кг, або 4,3% меншу, ніж у ярок II дослідної групи та на 0,53 кг, або 9,1%, ніж у тварин III дослідної групи.

За настригом митого волокна в дослідних ярок встановлено коливання в межах від 3,32 до 3,76 кг. Як і в попередніх показниках, вищий настриг митої вовни було відмічено у ярок III дослідної групи, який склав в середньому 3,76 кг, різниця із ярками I дослідної групи склала 0,44 кг, або 11,7% та ярками II дослідної групи відповідно 0,22 кг, або 5,8%. Настриг митої вовни у ярок всіх дослідних груп був вищим, ніж вимагають стандарти для класу еліта (2,4 кг).

Встановлено, що жива маса ярок при народженні з такими ознаками як, жива маса в річному віці, настриг немитої та митої вовни мають прямий позитивний зв'язок (0,17–0,46).

Під час селекційно-племінної роботи потрібно враховувати, що жива маса тварин при народженні має позитивну кореляцію з основними показниками у річному віці, що може вплинути на збільшення прибутків у господарстві.

Література

1. Яковчук В. С., Заруба К. В. Вовнова продуктивність чистопородних та помісних ярок. *Modern ways of solving the problems of science in the world: the VI International Scientific and Practical Conference, Warsaw, Poland, February 13 – 15 2023. Poland, 2023. P. 22–28.*
2. Інструкція з бонітування овець. К., 2003. 155 с.

УДК 636.5.033

БАРСУКОВСЬКА Анастасія, здобувачка вищої освіти III стн курсу, **ТВЕРДОХЛІБ Юлія**, здобувачка магістратури, спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – **ПУСТОВА Наталія**, канд. с.-г. наук, доцент
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЗДОРОВ'Я ПТИЦІ КОНТРОЛЮЄМО ЗА ПЕРИФЕРИЧНИМИ ОРГАНАМИ ІМУННОЇ СИСТЕМИ

Актуальність. Імунна система птиці складається з органів і тканин, в яких відбувається утворення і взаємодія імунокомпетентних клітин, а також імунні реакції. Імунокомпетентні клітин розкидані по всьому організму і виконують функції контролю за імунним (антигенним) гомеостазом. Імунна система розміщується по всьому тілу, її клітини постійно циркулюють через кровоток, вона має унікальні особливості виробляти суворо специфічні молекули антитіл, різні за своєю специфікою щодо кожного антигена.

Мета і методика досліджень. Відповідно до своєї функції та ролі в розвитку імунітету усі органи імунної системи поділяють на центральні та периферичні. Метою дослідження було вивчення методів контролю імунної системи птиці за станом органів периферичної імунної систем.

Результати досліджень та їх обговорення. До периферичних органів імунної системи птиці належать селезінка, залоза Гардера, сльозна залоза, скупчення лімфоїдної тканини, розташовані у стінках порожнистих органів травної системи (стравохідний мигдалик, дивертикул Меккеля, цекальні мигдалики, пейерові бляшки, поодинокі лімфатичні вузлики), системи органів дихання і сечостатевого тракту, дифузно розташована в слизових оболонках трубчастих органів лімфоїдна тканина, а також численні лімфоцити, клітини системи мононуклеарних фагоцитів і мікрофаги, що є в крові, лімфі, тканинах і органах, де вони виконують функцію пошуку, знаходження і знищення всього генетично чужорідного.